

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Друга недеља светог Великог Поста, Јеванђеље о ослабљеноме човеку. Символика велика. Тај човек који је био непокретан, о коме се говори у данашњем Светом Јеванђељу, донешен је од својих пријатеља тамо где је Господ Христос био са својим ученицима. Он је био у једној кући где се окупило много народа, и у кући и око куће, тако да нису могли да му приђу са болесником. Али вера њихова да ће им Он помоћи и исцелити болесника подигла их је на кров куће, раскопали су кров куће и одозго га спустили на одру пред Господа Христа. Каква вера! Каква снага, каква нада велика! А Господ, вели се у Јеванђељу, видећи веру њихову, не његову, наравно да је и тај болесник имао веру чим је допустио да га тако носе и спуштају кроз кров. Али каже Господ *видећи веру њихову рече узетоме: Теби јоворим усџани узми одар свој и иди дома*. И он устаде са одром својим и Господ му рече: „Синко опраштају ти се греси твоји, узми одар и иди дому твоме“. А фарисеји који су увек пратили Господа Христа, били увек у његовој близини, не да би се нечему научили него да би га могли ухватити у некој речи за коју би могли да га оптуже, да га осуде и да га се ослободе, помисливши у себи ко је овај који грехе опрашта? Знали су они да само Бог може грехе људима опростити, али нису веровали да се тај Бог сада појавио у људскоме телу, да је то Господ Христос Син Божији оваплоћени који је дошао на земљу да управо људе исцели од њихове ослабљености.

Историја ослабљеног човека, историја свакога од нас, браћо и сестре. Ко од нас није ослабљен гресима својим, страстима својим, рђавим делима својим? И нама је потребно да нас неко приведе Господу Христу и да чујемо од Њега те блажене речи: „Синко опраштају ти се греси твоји“. Само Он као Бог заиста може опраштати грехе људима. И када ми идемо код наших

духовника, кад идемо код свештеника, код монаха, игумана да се исповедимо ми се исповедамо Богу а не човеку, и ми опроштај грехова добијамо од Бога, не од човека али преко човека. Зато је Господ основао Цркву своју и оставио у њој благодат своју и дарове своје које је донео са неба и предао људима – вечну истину, вечну правду, вечну љубав, вечни живот. И духовник када чита разрешну молитву он каже *нека ѿи Госѿод Хрисѿос оѿросѿи ѿрехе ѿвоје*. Дакле, не ја као човек него са благодаћу Божијом која на свештенику почива. А са нашом болешћу ослабљености а то је грех, сваки грех је ослабљење човека, човек обузет гресима остаје духовно непокретан, ослабљен, неспособан за било какво добро дело.

Овај свет, а посебно у време светог Великога Поста, представља једно велико бојиште. Једну велику битку и борбу где се ми православни хришћани боримо за спасење своје душе. Боримо се против троглавог непријатеља: греха, смрти и ђавола. Иза свакога греха стоји по један ђаво који нас наводи и наговара на грех. Не може да нас натера, Бог му није дао ту власт и ту моћ, али му је дозволио да нас куша, да нам предлаже грехе. Дакле, ми ако грешимо грешимо по својој слободној вољи пристајући на лукаве замке и савете нечастивога. Значи иде грех, иза њега иде ђаво а плод греха је оно што је најстрашније за човека – смрт. Јер каже *ѿрех рађа смрѿ*. То каже Свето Писмо. И борећи се са нашим гресима ми се боримо за живот вечни, за истину вечну, за правду вечну, за све оно што је Бог, оваплоћени Господ Христос донео са неба и предао нама људима. Та борба наша није лака. Многи људи, многи народи непрекидно воде ратове неке. Ратове за земаљске циљеве, неко да осваја туђу земљу, да угрожава туђу слободу, а неко да брани своју земљу и своју слободу. Но свеједно, и једни и други се боре за нешто земаљско, за нешто пролазно, за нешто привремено. А ми, ми

хришћани смо позвани да се боримо за вечне вредности. И ови светски ратови, и I Светски рат велики и II Светски рат, и многи мањи ратови трају неко време па се заврше, са победом или поразом, али се заврше. Људи настављају да живе. У тим ратовима страдају многа тела, многе жртве падну, али на духовном плану, на овом духовном стратишту је много опасније. Ту падају душе! Од греха, од ђавола, од смрти. Зато је наш рат не са људима, не са телом и крвљу, него са духовима злобе поднебесја – са демонима, са ђаволима који нас кушају и наводе на грех. А иза греха иде смрт. Као што је Господ и рекао да *ѿлаѿа за ѿрех је смрѿ*.

Ето то је данашња света недеља посвећена томе Јеванђељу о ослабљеноме. Али, да ли треба да се плашимо, да ли треба да престанемо са нашом борбом? Она није лака, она траје целога живота нашега. Не годину, две, пет – него целог живота. Не треба се плашити, браћо и сестре, јер ми имамо помоћнике. Господ је са собом довео Анђеле, Арханђеле, Он нам шаље у помоћ његове светитеље који су Богу угодили, као данашњи Свети Григорије Палама кога Црква прославља у ову недељу Часнога поста. Велики угодник Божији из XIV века, велики богослов, велики борац за истину и правду Божију. Они су нама помоћници и савезници. У обичном рату свака држава се труди да склопи савез са неком јачом државом која би јој помогла у њеном рату, у њеној борби. Ми не треба да тражимо овде на земљи неке помоћи од људи јер слаби су људи помоћници, али од светитеља Божијих треба да тражимо и можемо да тражимо, и од Господа Христа пре свега, од Свете Богородице, који су увек спремни да нам притекну у помоћ да нам пруже своју руку као онда Петру који је ишао по мору и почео да се топи па повикао *Госѿоде сѿаси ме* а Он пружи руку и уведе га у чамац.

Тако, дакле, браћо и сестре, наша борба траје не само за време светог Часнога Поста него и целог живота нашега, али је та борба појачана за време поста. Јер тада и ђаво више ради да нам наш телесни пост упропасти, јер када пости тело од мрсне хране треба и душа да пости од злих дела, језик од рђавих речи, од рђавих мисли, од свега онога што није по закону Божијем. Дакле, од свакога греха, од свакога зла. Е ту ђаво онда највише напада за време поста али и ми тада треба да будемо стално будни, трезвени и отворени борци. Још у Старом завету праведни Јов је рекао *није ли човек у војсци на земљи!* Сваки човек је војник – војник Цара Небескога. Бори се за Њега и за своју душу, за своје спасење.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, преподобног Јустина Ђелијског коме је ова богомоља посвећена, Светог Григорија Паламе и осталих угодника Божијих, да нам Господ дарује снаге да у тој борби истрајемо, извојевујемо победу и да чујемо речи Христове *оѡрашѡају ѡи се ѡреси ѡвоји иди с миром.*

Амин.